

فصل چهارم

مدیریت بحران در دانشکده‌ها

دانشگاه به واسطه رسالت آموزشی خود، با چالش مهم دیگری مواجه بود و آن مدیریت دانشجویان و فضای آموزشی و جلوگیری از ایجاد تنش در روند آموزش بود. طبیعتاً در فضای دانشجویی هم نگرانی‌های ایجاد شده بود و دانشجویان علاوه بر نگرانی برای سلامت خود و خانواده‌هایشان، نگران چگونگی تعامل و همکاری دانشگاه و آموزشی خود بودند.

معاونت دانشجویی در اولین قدم، این اطمینان را در دانشجویان ایجاد کرد که همانند یک خانواده در کنار دانشجویان و حامی آنها خواهد بود. همین اقدام تا حد زیادی آرامش، دلگرمی و اعتماد را به دانشجویان برگرداند. در گام بعد، تصمیم‌گیری در مورد زمان حضور دانشجویان در فضای آموزشی و بالینی و پیش‌بینی‌های لازم برای جلوگیری از شیوع بیماری در بین دانشجویان و اقدامات ضروری در شرایط ابتلای آنها، در دستور کار قرار گرفت.

یکی از مهم‌ترین اقدامات در راستای تصمیم‌گیری‌های انجام شده، کاهش ظرفیت خوابگاه‌های دانشگاه از حدود ۳ هزار نفر به حدود ۳۰۰ نفر یعنی ۱۰ درصد بود. همچنین در محیط خوابگاه‌ها از تجمع دانشجویان در اتاق‌ها جلوگیری و به نیروهای خدمات آموزشی‌های لازم داده شد. در خوابگاه‌ها هم اتاق‌های قرنطینه برای دانشجویان مشکوک در نظر گرفته شد. برای دانشجویان ساکن تهران که دارای پدر و مادر مسن یا دارای بیماری زمینه‌ای بودند نیز شرایطی فراهم شد تا بتوانند در خوابگاه بمانند.

در دانشگاه برای به حداقل رساندن خطر ابتلای دانشجویان، شیوه‌نامه‌هایی پیش‌بینی و تدوین و نحوه استفاده از آسانسور، کتابخانه، سایت و نحوه حضور دانشجویان در آزمایشگاه‌ها و در حوزه کارآموزی‌ها

تهیه شد.

همان‌گونه که شیوه جدیدی از زندگی اجتماعی شکل گرفت، در دانشگاه نیز شیوه‌های نوینی برای ارتباط استادان و دانشجویان و تعاملات سیستم آموزشی تعریف شد.

شیوه‌های نوین ارتباط استادان و دانشجویان

مهم‌ترین قدم در این مسیر، هماهنگی دانشجویان و ساماندهی آنان در بیمارستان‌ها بود. اولویت اول در دانشگاه حفظ دانشجویان، کارکنان و کادر درمانی بیمارستان‌ها بود چرا که این افراد سربازهای خط مقدم سلامت جامعه هستند. به همین منظور بلافاصله دانشگاه‌ها تعطیل شدند و از آنجایی‌که دانشجویان هنوز برای حضور در چنین بحرانی در بیمارستان‌ها آماده نبودند، دانشگاه به‌جز رزیدنت‌ها و اینترن‌ها همه سطوح را تعطیل کرد. چالش دانشگاه در هفته‌های اول، مدیریت اینترن‌ها و رزیدنت‌ها بود.

کم شدن حجم کاری برخی رشته‌ها مانند روان‌پزشکی، زنان و زایمان و ارتوپدی و فشار زیاد بر بخش‌های عفونی، طب اورژانس، ریه و ICU

باعث شد دانشگاه تصمیم بگیرد که از این نیروها دعوت کند که به همیاری انسان دوستانه در بخش‌های پرکار و پرخطر بپیوندند.

پردیس بین الملل دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی تهران

مدیریت دانشجویان بین الملل

یکی از نقاط قوت مجموعه دانشگاه، تعامل خوبی است که معاونت‌ها با یکدیگر دارند. در این دوران یکی از چالش‌های بزرگ دانشگاه، دانشجویان بین‌الملل بود. معاونت بین‌الملل دانشگاه با شیوع و همه‌گیری کرونا در کشور استراتژی‌های مختلفی را پیاده‌سازی کرد و با تدوین برنامه‌ها و فعالیت‌ها به صورت شناور، بنابر شرایط، تغییرات لازم را اعمال و سیاست‌های جدیدی را تدوین کرد. با توجه به تحصیل حدود ۹۰۰ دانشجوی خارجی در دانشگاه، با آغاز اپیدمی کرونا بیش از ۵۰۰ دانشجوی بین‌الملل با هماهنگی‌های صورت گرفته در سطح معاونت بین‌الملل دانشگاه، وزارت امور خارجه و

سفارتخانه‌ها در ایران، به کشورهای خود بازگشتند.

این در حالی بود که حدود ۳۰۰ دانشجوی بین‌الملل دانشگاه در این مدت در خوابگاه‌ها حضور داشتند. با تدوین راهنماهای بالینی و شیوه‌نامه‌های مختلف، به‌صورت منظم خوابگاه‌ها از نظر بهداشتی بررسی شدند و در بازه‌های زمانی مختلف ضمن ضدعفونی کردن این فضاها، وضعیت سلامت دانشجویان سنجیده شد.

در این دوران همچنین دانشجویان مشکوک و یا دارای علائم کرونا در فضاهای اختصاص داده قرنطینه شدند. با مدیریت صحیحی که معاونت بین‌الملل در خصوص وضع خوابگاه‌ها اجرا کرد، دانشگاه در این حوزه با مشکل جدی مواجه نشد و دانشجویان بین‌المللی دانشگاه در صحت کامل این دوران را پشت سر گذاشتند.

معاونت بین‌الملل دانشگاه برای بازگشت دانشجویان بین‌المللی از اول تیرماه ۹۹ درخواستی به ستاد ملی مبارزه با کرونا ارسال کرد که کلیات این طرح مورد موافقت قرار گرفت.

با فعالیتهایی که در سطح دانشگاه به‌ویژه دانشکده مجازی برای مجازی‌سازی آموزش‌ها و فراهم کردن زیرساخت‌ها و بسترهای موردنیاز انجام شد، با همه‌گیری کرونا بخش مهمی از دروس تئوری دانشجویان بین‌الملل چون سایر دانشجویان دانشگاه به شکل مجازی و آنلاین ارائه شد. همچنین با فراهم کردن بستر ارائه آموزش‌ها به زبان انگلیسی گام‌های مؤثری برای آموزش بین‌الملل برداشته شد.

کرونا و پیامدهای ناشی از آن اهمیت مقوله یادگیری الکترونیک و آموزش برخط برای دانشگاه‌ها را بیش‌ازپیش یادآوری کرد. این در حالی است که وقتی صحبت از ارائه آموزش‌ها برای دانشجویان بین‌المللی مطرح

است، مدل آموزشی، نحوه ارائه اعضای هیئت علمی و همسو شدن استادان با آموزش‌های مجازی اهمیت دوچندان می‌یابد و لزوم بررسی‌های دقیق‌تر و بسترسازی قوی‌تر بیش‌ازپیش احساس می‌شود.

جلسه شورای مدیران معاونت بین‌الملل دانشگاه

افزایش کیفیت آموزش بین‌الملل با توجه به تجارب کسب شده در دوران ابتدایی شیوع کرونا، در دستور کار دانشگاه قرار گرفت. این رویکرد نیازمند فراهم کردن امکانات نرم‌افزاری و سخت‌افزاری مختلفی بود که تلاش شد با کمک دیگر بخش‌های دانشگاه ضمن بالابردن سطح کیفی آموزش‌ها، رضایت دانشجویان بین‌الملل نیز افزایش یابد.

